

[H. C. Hansen.]

med hensyn til de direkte valutabesparelser, men her sker altså et, forhåbentligt, effektivt indgreb for, ved siden af de andre foranstaltninger, at søge vor valutasisituation rettet op.

Vi har medvirket til en ændring af sukkerprisen. Vi har taget dette standpunkt, fordi det under forhandlingerne viste sig muligt at opnå tilslutning på andre områder, som vi lagde vægt på. Vi har ikke kunnet acceptere regeringens forslag om med eet slag at hæve sukkerprisen fra de 41 til de 76 øre, men vi har accepteret den tilpasning af sukkerprisen, som en hævnning til 60 øre pr. kg betyder, og det repræsenterer i sig selv de 19 mill. kr. af det hidtidige statstilskud til sukkerprisens fastholdelse.

Vi har lagt vægt på at få en ordening for hudernes vedkommende. Her har der været, kan jeg vel nok sige, et meget hårdt punkt at komme over, idet landbruget og også den højtærede landbrugsminister har ønsket hele hudeproblemet løst uden nogen økonomisk indsats fra landbrugets side. Jeg tror, man kan tale om en rimelig løsning på dette område, en løsning, der betyder, at forbrugerne må tage en vis stigning i fodtøjspriserne. Hvis hudeordningen fuldtud skulle ophæves i dag, ville fodtøjspriserne, efter hvad der er blevet oplyst, stige med omkring 16 kr. pr. par. Her har nu forbrugerne måttet tage en andel, som vi har anslået til en trediedel af omkostningerne; staten har for sit vedkommende til en fastholdelse af de herefter fastlagte fodtøjspriser taget en trediedel, og landbruget har gennem en indenlandsk afgiftsordning og en eksportafgift måttet påtage sig den sidste trediedel af omkostningerne ved denne ordening. Jeg tror, at vi dermed kommer ind i forstandige forsyningsforhold på hudeområdet, og at den megen debat, der har været på dette felt, kan afløses af en roligere atmosfære.

Der henstår til behandling endnu spørgsmålet vedrørende kornet. Her er en endelig afklaring endnu ikke sket.

Der henstår desuden, hvad jeg må kalde særdeles vigtige forhandlinger mellem den højtærede handelsminister og de 4 kontraherende parter i den ordening, der som helhed er truffet, forhandlinger om navnlig priser og avancer og, går jeg ud fra, også om udbytteproblemerne.

Der henstår til foretagelse — det bliver vel i allerhøjeste grad de pågældende ministre, der her må tage fat — spørgsmålet om skibsfartens andel i de byrder, som hele det danske samfund må påtage sig i øjeblikket. Jeg ville lægge vægt på, om den højtærede finansminister ville gøre en enkelt bemærkning herom og ville bekræfte, at det er hans hensigt at gå i lag med forhandlingerne om skibsfartens andel i den byrdefordeling, der her er tale om.

Hvis jeg herefter skal forsøge at vurdere, i hvilket omfang de forslag, som vi nu står overfor at skulle gennemføre, dels i dag, men navnlig da når vi samles efter landstingsvalget, vil være tilstrækkelige til at imødegå vore valutavanskeligheder, vil jeg først gentage, hvad jeg sagde under første behandling, at vi ikke troede, at regeringens forslag ville række til. Vi er heller ikke sikre på, at det vil blive tilfældet med forligets resultater, men vi finder dog disse resultater bedre end regeringens oprindelige forslag.

Vi havde to afgørende indvendinger imod regeringens forslag. Den første var, at de i så udpræget grad — iøvrigt på samme måde som regeringens oprindelige plan — bar præg af den opfattelse, at det er de pristalsregulerede lønninger, der er skyld i pristigningerne.

Under første behandling var jeg inde på dette spørgsmål, og jeg påpegede, at halvdelen af prisstigningerne siden juli 1949 skyldtes højere fødevarerpriser. Vi kan derfor fra socialdemokratiets side kun være tilfredse med, at forsoget på et indgreb i pristalsreguleringen endnu en gang er blevet tilbagevist, og at de forslag, vi nu står overfor at skulle vedtage, i så stort omfang går ud på at stabilisere eller nedsætte fødevarerpriserne. Vi lægger også megen vægt på, at hele spørgsmålet om gennem prislovgivningen at få hold på avancerne nu er blevet taget op til virkelig drøftelse, og jeg peger på, hvad jeg allerede har sagt, at vi endnu ikke i tilstrækkelig grad er nået igennem dette område, men imødeser fortsatte drøftelser herom. Vi venter, at regeringen vil føre en meget aktiv politik på dette område, og vi vil fra vor side følge hele dette spørgsmål med den største opmærksomhed.

Også når vi betragter udviklingen på længere sigt, må det siges at være et væsentligt resultat, der er nået med hensyn til